

Landskap: Östergötland Upptecknat av: G. Lönnqvist
Härad: Tunnels Adress: Arboga, Sagan
Socken: Berga Berättat av:
Uppteckningsår: 1946 Född år 1881 i Förslinge

N.M. 72.

Fattenden

mbr

Den märkredag

Här är förfolsta 72

1-92.

ACC. N.R M. 10147:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Från den 29 des 1910
Mesdag att

Om jor higlise 72).

Almanackan.

Man firar nu också gamla
kings tillbaka : ändå, då alma-
nackan sinn inte hade blivit all-
mänt använd före : dessa bygger
i sitt förem "en god bonde : den
gamla goda tiden", d.v.s under förra
delen av 1800-talet, skriven framställne
nördagsgännen vid Gustaf Iossons
i Mörbygården, Ryssby socken, om
almanackan sätts i bruk :

En "Erling bon" ej fina vil,

De värsta.

ACC. N.R M.10147:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det skulle ida Riben.

Det skulle det väl synna till,

När dagen är förleden?

Nj., almanackan i väi by.

Om måles om tid väi och my
och alla marknadsdagars.

Jämför vad mitt i det bin-
deval i allminkhet bestöd sig
med almanackan för det senaste till
vaka och denia alla bok glöda-
des fridig, ja synkeb gomtigare
är vad i väi tid är fallet? Det
jämför bok en och annan här
var var som inte bestöd sig med
en viden bok som almanackan och
detta förhållande förflyttas i detta fall
frank mot 1800. Tidens plats, i post
vara fall t.o.m. ännu längre.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det var myg rätt förfärlig
jag de grunda att vara utan al-
mannshåll. Men midyndes ju då
att härvända sig till en grann,
vilken var äldre till en sista, och
hos honom inhänta de midynd-
ligaste uppgifterna om matnader,
de sätta plåtidera, om myg och
medan etc. Sedan sätta man att
berga i minnet på myghet som
möjligt och få överig del av det ja
en del matnader och vilken som
varit man hade fått arbeta för sig
under de olika tider perioder och
i morgon fall ville det synas ut
om som man instinktsvis sagt
plante sig bra sänder för handen
månde midyndigheter. En god hjälps

Jäck man i ifrågavarande hänsyn
de under de sista dagarna hytthösten.
På Hytthösten var det i särskil.
Flugan stannade man gärna till.
Det rörde sig om matningsställe
där tiden var förtöjd höstens haga
Jäck man sätta ut längre ellers
flottar granskog med värme
och behålla. Förtöjda de sista
dagarna sätter man halvtidsländet
och väder och vind som man och
en liten pris under denna tiden, vad vid
det kalenderet som i sagan sätter. Man
resande som är ja, ja, som är där inte
mer än en månads tid (jäck, flugan
och mikromas) Efter ju är det snart
den eller den brudleden s.s. Man talade
om att man resande och besöker där,

- Vill du se häromma maken?
- Ja, när är då?
På mäster Fredag.
- Så far vi tillhaga där.
På gamla ditt talade man
även om andra matkunder. Om
man brukade hitta och få hö-
ra och med hela sätet sätta
gjesta hand den mest bety-
liga förmögenheterna, vidare
Tjärnby prackhus, vidare
Tjärnby, Högsby, Västra, Östra
Söder om Blomkull. Den som inte
gjuto hunde särskilda härom
almanakhan fick vid samtal med
finna snygga blöder och reda på den
enken i alla fall. Matkunderna
välles och ungefär gamla tider
är efter är och det gjorde därfar

vara att förvara sig om att man
fick reda på rätt datum.

Det hand var sile på sal-
lun på den tiden, att man tog
fel på vinday, den malören ha-
vade till och hund komminister
P. C. Wilson i Stockholm och
gång i 1890-talet. Han hade vis
ställen plats för sig att det var
vinday och detta sätta han sig
i sängen ordning vid sängen, men
han hade blivit vitt om vilken di-
gn i vinden det var och på last
han gick tag i det fel koncept
till dennes krog och befordrade han. Men
han hade fast trean vid allt
det han uppmärksammat jord på fe-
der. Han sätte da spile upp annan

ACC. N.R M.10147:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag var ungehet kung Joahim som
skulle synnes. Hölle för den förra
uppsatta alt sedan Negev har ej
varit med mig till Frostgåden.
Nu kan cykeln härta, däremot
kunde jag inte meva din hälften så
längt tid sedan att äga i den som
jag kände mest av detta fel var
magillanjan. Han sätts ut
för att åta maten han hittar och
han undrade vad som stod på
det han spårte före sitt förflyktiga
örfjan. Hade upphörts för annan
Joahim men nu är han och detta
var en ungdoms historia innehåll.
Omordet sätter han prästen från sin
forska besök. Hemmet och nu
kunde han fås tag i det nästa

Honemps till bagen hägnade
prästhan, som var hulde löja.
Givit dingsar godo han en liten
mose! anledning är medtaget
och sedan ging i höorna lyssna
Till vildsvinungen är den för bagen
beständigt betta.

Hans närmaste förförare är
om hon minns hur hade den
egna jultal han gjort sjuinde in-
man! han upplyste hela sin fö-
värld sig. Prästhan var fullsatt av
julta däson vanligt under jultid.
Han var ingen förtur han lärda
gärna sats ut på vad han gjorde
samlingar om försende för sin fö-
grundspel. Utanför hägnan växte
uppe allt för lange jordgubbar

Fräj jultidvallen och detta födde man
med omledningar till att man
födder sig hundes jultidspärda d.

De gamla berättade om
en präst som bände han i Västergötland
och hade en gansig blivit verksvill.
Den sörderpåskan var stöd han
inte vid Ladvigåden och här hade
till därför man myrhyllet och drif-
förlorat hästen.

Vad shall färlös ge i dag? sa
gick pastorn.

— Och ska jag till myrkan, det är
ju söndag i dag, var det en som
svade honom?

De böjde präster att förra
efter prästens bane brude blivit
verksvill och då laste man ifjärde

vin för dem:

Måndagen är fördam nöte(malde) av goga,
onsdagen är fördam fläktade av palanga,
fredagen är fördam kossa (kohala) av köra,
så, så är fördam: s.

Fräder hälsade runt från sig
cirka veckan och begav sig in till
att i all hast göra sig i ordning
för att åka bort till sitt
läkt förrättningen.

Andreas, Rantehila, Ingelstad,
som levde på 1800-talet, stod nu
spänt fram till förföljande, men
förföljelserna var inte värre till föregående
mycket mindre jämför. Han hade varit
borta och frystas bort hos bröder
cirka till Sjögren, sannarligare före hel-
gen och en stund sen trädde han framför

ACC. N.R M.10147:11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

eges belöv. En gång han hade
tagit den uppfallningar att det
var var guldfärgsmoren och skulle
han besegra sig av denna sät
ta med frids. En resor bland
markföljet gick han till Århus.
Här reste till honom att man var
det föd från att gå i Bergslagen. Han
blev hittat framflut. Det var
genast flut med trösklingen och
han begär sig in till ditt men
möjlig julkortbesök i Bergslagen var
det inte den gjängen.

I början av seklets bok del
en hemmansage i mora Ramsby
som både krit och höll en vindförsamling
gen som förfann Johan Petersson på
Bodarpen och gick vagn färd i hende

ACC. N.R M. 10147:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Till Göteborgs borgar. I Romme
var man i full fast med att kö-
pa sitt prisverket och boksljus
för detta i detta arbete. John Peters
som gick fram till borgar och bokslju-
de och sätta prisade fram priset
varifor han fått bort i dag och det
var förra. Personen talade om att
han var ju väg till Nyköping, men
detta ville inte priset ifråga
tro. Men han särmede ej. Väg-
man, men just här många dag, enda
han var för den morgonen, att det
var va förra. John Petersson var
enrekterad just beständ i sin
räkne och sätta prisverket fram som
var till Nyköping. Där han fram
stod i förvisning om att han hade

ACC. N.R. M. 10147:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

mitt, tog godtgåvning till, i vanlig ordning. Men han var ju hemmedes från Thom Tell Rosenthal förra
kvällen och man kan haft honom
med tillbaka med vilken dag det
egentligen var. Ty nu var den sista
dagen just lagom för ringen minnes-
gård opterades till. Men dock alltså
vi drogit sig tillbaka och körde
gen Stockholm, sedan Johan Petersson
från Boabachen gjort den uppmaning-
smannen just att det var helig dag
ja vilket man inte borde begega
sig med os sà gans vaddaförst
att det var Rosenthal.

Det var en fredagstid i slutet
av 1870-talet eller tiden därunder. Den
munsag av Johannes Andreasson i

ACC. N.R M.10147:14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gällmärka Lovagård var förr väg till
 sitt bandomshem i Marag. Gis-
 tagård, Rydby socken. Ni ha-
 ron för förförde värge följa till
 Lovagård från han var en stor
 kyrkhusman passerat vägen från
 Sköld mos Berga bygda. Dicke
 del gamla solhöjder. Doms mille
 han Hammel härd, stora böle ge-
 mekligen hället, som du bokte;
 Bry Bergsgård, där föreg sedan
 bodde hem var blid i winterskud
 med den bruna missan med dragen
 över bröndes, och här det var föd
 i sommaren. Han hörde med sina
 faras sär brude ett mäldass, som
 han strötte för till Hemmen
 - Och i detta välden ville du fa-

de. R:et det du sätter att du är här
cas, där är ju tingstaden i da, sa
Johannes Andreas

- Ja, den var ja tro, här är vi nu
att finna jultidet i da hörde en
gammalstad förti men ve Bengtsgårds vug-
ghus, sa. Strand

- Gånd om och här hem riger!
uppmuntrade Johannes.

Tänd fäktat fram att han hade
blivit berövad och han vände
med fots ih tillbaka hem riger.

Bengtsgården hade dock ej fått honom
sau förför den förra vinteren
men i Ranskörg, nos belägen biss
in jötter in han hade beräknat.
Sed var en av tingstäderna fram
smulle förs förtid levernen.

I Hultschorp föddes jag 1800.
På den mörkblåa som givit mina
mannens klepp; minnas detta han
Johannes. Han hade sin egen mors
och var efter han växte äldre. För
vad gick han före sin födelsedag
med hela manen på Bondstöket; en
dag där man hölls åtta och sju.
Han där ville uppfärda sig
minne om sin äldre, sju, vänna.
de han Bondstöketom i sätet.
Dag han var lika många år
gammal som däri fanns Bond
stöket o den saken fort slötta vid
medan föddes Klepp; jag föddes
jag din sista föddes ur almanackan
och kyrkoboken, men han visste ju
i alla fall vilket som var hans födelsedag.

ACC. N.R. M.10147:17

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gullgjuren gälls verda vi ha
 gansä ging, genvon att jag vare
 kring färggjuten med minne elle, minnes
 "Thay luh sedan råkande man des
 en grunna för att finna ut vad
 tiden led. Pörikens brukade vissa met
 minne utan att en sista, jag vare
 dog i det stora träd i minheten av
 ålder vid den plats man uppställt
 på. Det föddes ej sina till minnen
 det vallgjuren antingen skulle ha
 avlämnat, eller gälls haf om sitt
 äga. Detta undelattna, krigs god
 kras berättning av tider,
 Det var icke man kan inta
 vissle bestämt med hans förelse.
 Krigs vana
 Jag veb da int, man stora veb

ACC. N.R M. 10147:18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det här är det första av meddelanden
måste, sa han

Vinn vid slutet av 1800-talets
fanns det en hel del gamla per-
soner, vilka inte visste vad
om sin födelsedag. Men de flesta
i alla fall sätta berättigingar här,
om och därför kunde det finnas sär-
-ga i vissa fall att de inte
-na i konsten R. av jul.

Härmedevisse.

Författnare.

Först

Gällvaemisse.

Förstorsda.

Först.

och cyrke gal.

Jyväskylän
~~med~~ from

vede.

ACC. N.R M. 10147:19.

19

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- Ja o Ramne te ve mesamna
Kosmope.
Flintspisse.
Hellmanns.
i adrester.
Lysmisse.
om vise.
slitter
risten.
objekt.
objekt.
Kvarnby.
ve Kvarnby attiderna.
Kvarnby.
Görans.
görans
lita görans från
var sista.

ACC. N.R. M. 10147:20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

-ja å född ja flödingläder,
 En gammal gammal häring som gick
 i byrnan:

In a mi a mette a.

Komma i ha, komma å ha.

I mina handelsbutiker fai hand
 bygden blev allmänna högt
 från almanackan fai matkoden
 i Ljungby. På den tiden hade
 också kochliden. Därför var
 matkoden med olika slags bi-
 ker mest sällan fai matkoden. Det
 var i första hand biffar och fälm-
 bister. Sånto andra undaktes och
 en förtjocka gelatibärer, men över hufvudet
 hette det. Almanackan var nog
 det förmakelse. Den blev mest efter-
 friget och vore stark åtgång.

I hemmet leverades almanackor.
Man hängande i en byxa på en
spis i fönsterposten eller på en
glas och ram, där man vände bla-
det allt efter sitt tider. Red. Här
et en almanackan från min dag.
Men red. är inga tidningar,
ef förra var man böschändar
varan litteratur. Man läste al-
manackan i just häri för att se
hur det var upp- och nedgång, ma-
nens gång med sig och heder, idé-
er, sällskapsmedlemmar,
målningar, porträttbilder, uppoffla och
märkmärke, militära upptagd m.m.
Första gjorda utskrifterna i sin al-
manack, andra inte. De gjorda an-
teckningar varo mer avslutade
att fikta, om snygga som konkreta m.m.

ACC. N.R. M10147:22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Röra i antikvariet om väderkrof för
hällanden och annan hörningsväxt
med mera. Man hade också på sederas
annat i magazinalen där de oli-
ka verkena förgades under vinter.
I min barndom fanns det en sam-
ling av almanakor från 1800-talets
första i det stora glänta en del
gammal jätte. De snyggas inven-
tade där den större utan att ha
ett begrepp om dess innehall och
de förlades minnes förtrollad
på seder. Vissa almanakor ha dock
blivit bevarade tills nu. Detta bland en
hövdinge från 1776. En samling av
almanakor från slutet av 1700-talet
har jag. Den har tilltänkt en granskning
som inte förelagts den och anteknat

ja' mellanbladen om sin predikting
Bästöring i Passionsgående var
det andra Dagboksskriftet. Det
fanns nog den som medhörs upp.
Gifte och väckel, särskilda hindre
o. dgl. Men åttae har finnas. Född
1866, död 1924, föde Dagbok i sin
ungefärd. Tjänar ha dessa dagbok-
her i jordomrak, men i undre kyrkorum
sågs finnas en pärmar från 1882. Men
finnde jag almanackorna här är till
ås. Han hunde gen: hem bl. a. giv-
den de olika årens väckel och andra
författnings. Det almanacka eller al-
manacksblad användes som skydd
eller till annat övernaturligt ända.
och så rikt hänt här
att väckande Dagen varit vora

ACC. N.R. M. 10147:24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

med att vid Abramahans aldra dagar
hade var sin fästmilda betydelse
och li föinge de åttafrimars hir,
varo de ochna frienit ju begomda
och föreställninga bland falke.
Men enlig des dessa berättar ha-
de sin betydelse även ju värde leken
Fästmilt om vattunanner häde
men ofta talat under väta med
regnigh önnar. Otäckan patet gima
på en dag under Trillingarnas tärke,
ty då trodde man att det skulle
bliva en svitlig skörd därav, men
intå var det var skorpionens tärke,
ty då trodde man att den roya fa-
telsen blev sköpplysten. Tiden utsät-
des under fiskarnas, svinbrykens och
grönforsens tärke. Då var mälade man

de första dagarna efter nyårsdagen
var den första dagen en fredag
eller lördag. Härav kom dagspris
men om den är faller före annan
period. Vissa dagspris lärda
jorddagarna fiktivt man inte höra ut
gårdsvägen till åtta och det har
även varit en del andra förhållings-
regler den dagen, som kan åro glö-
mda. Nyårspriset faste man sén
uppmärksammat före. Sådan väder-
lekten var blek den 1:e februari
varanda efterföljande dag, framöver
de gamla. Ni nyårspriset räknades
detta för att hela året och intill den
till åkterskap. Väderutvecklingarna
i de gamla almanackorna, vilka var
behövts både beräknade före jordval

en genävdes fler vissa av intes-
valla, slogs inte in och därför fin-
lade de sin bredit hos den folk
som leste i början av mitten av
1800-talets. I anledning av den char-
gas militärer licens, blev dessa
uppgifter på sin tid indragna till
anslag man därför att dessor vidare
kunskapsgivare saknades kunde uppfins-
sas almanackan och magazin sak-
nade efter dem blev det heller inte
med att året 1900 hade den gamla al-
manackan spelat ut sin roll och
1901 fick vi den nya, som var
helt alibi den gamla. För den egen-
re generations främsta regnmen in-
te så väldigt vanlig, men de gamla
blev nog ändå alltjämt beprövade och

ACC. N.R. M. 10147:27

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

den nya almanackan födde fin
enté. Det var ju så svårighets att
det gamla världen i mitten,
som man nu gahade. Förras
gällde detta dogans maner, vil-
ka måa nogheit och hillet att
vara nya. De välvande bestyrken vid
de alda dogana var inte längre
till, vilket var en förlust för alla
dessa som gick åtta för den nu-
tida och kommande inhemska östarki-
ligför den svenska. Den nya al-
manackan bedöpte ju nog tid, att
nuvarande sekel hade intromittit och man
var nog till en början försäkrad
tack i sina ordförder, särskilt beträff-
jande den nya almanackan, att den
den nya tiden. Men mindre om

Vad den här i gick tiden?

Någor tradition om att man
slövade på almanackhändan en gung
ekisteras här finnes inte. Ifall det
varken finns jämte till med de mä-
gna gungorna, så skulle hellre
ärkefogden eller några exemplar
dåvar ha berättat till var tiden.

Tidens indelning.

Man räknade för med att
omrörningshalvåret förföljde från löst-
dagen (denna ägde i den gamla tide-
räkningen rum den 6 april mot in-
gen 25 mars) och vinterhalvåret vid
Michaels. Man hade där en gjata,
och dungen till den följde utes den fjärde
omrörnatten eller den första vintern.

ACC. N.R. M. 10147:29.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

matten. För många blev detta en
knappfaga, ty det var oft närmast
känslor före pater präade man
den första kommanaten i stället
för den första vinteratten som var
det sätta svaret

Månen sätta fast ha an-
vänds för tideräkning. Man ha-
lide för månhet och my och må
(medan). På 1900-talets hälften
i Järnebo hied den berömda by-
borådaren Johannes Jonasson:
Billäng, Glannareds socken. Han
utvärde en sätta jordhöjd och hade
användt denna av sitt sätt att mäta
grubh deosmes från landets olika
delar. Han hädde sina graderat
huvudslagast med vatten till

invätes och intvärtes bok. Glömme
fölle hämtas ut en part mos
minnande bisk och en sådan fanns
det just vid Glämmeda synsmeda
kyrka, vilken kom väl till gans
för Johannes i Lillång, som omhi-
cuelade dess vatten till alla som
vökte honom för sin hälsa.
Knappt varje gång en god sändare
av de många resorha till Gläm-
meta och de försommade heller in-
te att göra hellan för Glämmeda.
Sjutton förra vagen dag stod där de
flestah bilas på somma gång
ute fra Johannes gärd och väntade
medan klocka jasangzene röroo in-
ne för kommittation. Men allting
har sin särde, så och den här

ACC. N.R M.10147:31.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lihavatnagning. Myndigheterna
började att intressera sig för den
vindflöjtande Granitstenen och på
dick Johannes stämppling till
marknadsrätten att sätta till priset
för obetyligt utövande av lihavegg-
het.

Lanason frågade Johannes:

- Var förfarle för de mest folk?
Hon:- Jag är förgammat än man-
na idag mås fört. Det är många
di sen dag fish sjivan ar min
bor i Bergsjön. Den bräde folk
må vallen, som rann från söder
mot norr, a' di kom framme te
bonom. Den pa, att ja. Skulle
bi kans effektivitete, för jag är född
pa en vitun planet. De varna ha denna

givare miste var födda uttunge i
my elle i medan.

Göraen: - Då, är ni född i my elle
medan?

- Detta är dä, snade Johannes
Man har vikt sättnas med ma-
nader, som ej sättnas född med
de vanliga manaderna, t. ex. vägna-
nader, blodgrinader ~~avtryck till dem hänter~~ hallade man för
mognader och tiden därmeding, liksom
man hade ställdes från sättnading och
avtryck i sättnader. Man delade sättnader
om sättnader och det kännetecknades
ibland med namnen på sättnader i
Dings. sättnar sättnader infall man
delade också om sättnader, kallades
detta. Dags sättnad hade ju för fri
mannen och en del av dess andra namn

Jöehomms office i daglig tal är
de övriga. Gissa voo!

Januar - Vars - månad.

Februar - Biäl - månad.

Maj - Blomdels. månad.

Juni - Trummars. månad.

Juli - Glö. månad.

Augusti - Skrake. . .

September - Höst. . .

Oktober - Skalar. . .

December - Jul. månad

Men sällan slade man om

Över andra manen Väx - månad, end

vien då ännu röte ha röd

bit till våra bedygade

April hette också bras - månad

och med härenförring ja os

gäiset då förgade och spjut

ACC. N.R M. 10147:34.

men ännu detta förekommer mer
na sällan vid tidigare här.

November hette också vinter, månad.

Egentligen skulle den i stället
kunna ha heterit åt hösten (efter
hösten), eftersom det manneks var
mea allmänt på senhösten
är vintermånd, som hänt
hade passat för jannar eller
februari månader.

En förföljande råhars förs
dräktighetstid i vinter, kanske t.h. i 20
veckor efter beträckningen. Andra gång
vad kalla reda fra denne är givet
en viss tidsbestämning vad vad vana
fjorrhänta brukade vara handen
under denna månads länge och storlek
och här drags en slutsats om

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om man tänker sig att detta är
en av de äldre rätter för malmöningar.
Detta berättar man om i den
författningens text: Denna byggd
och den sär nämndas före dödelse
bortdragd. Denne förfatning byggd
om sien den 6 april, den 18 verka
ingefaller och sedan räknas man
var klänges, nu att 12 verkan byggd
den 13 april, 11:e verken den 20 april o.sv.
Den 13:e verken byggd den 29 juni och
sluts den 6 juli, då väröppen är färd.
Av denna verfatning, hade man
sina bestyrkningar, om vad man
skulle göra för att slags med den
eller den verkan, men man skulle
göta och föra med. Traditionen har
hos sista nioverkning verfatning från

ACC. N.R M. 10147:36.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

andra tider sin om maran, men det
 är möjligt att man föl långt till
Bellaholm, till under Grönsundet vid
 och medeltiden hade verksamheten
 även varit där i vissa forntid
 de gamla grotta alltid sätta i sät.
 Det finns vad av Halla kvarter ells
 tydlig. En sipp om fyra eller sju
 i verket och var ider läppen som
 den också hittades för förstning. Man
 med verksflock är obekant plats.

Efter vissa arbetsperioder inle-
 tas man döpt. Det var Silunda.

Vintern - januar och februari månader.
 Silvinter - i mars månad.

Firvien - i april

Mässen - i maj

Försummen - juni

ACC. N.R. M. 10147:37.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hästarna eller hästar - juli månad.

Rivhösten - slutet av " "

Ringhösten - vid hovsmisse.

Komshösten - i augusti månd.)

Claveshösten - i september "

Påträffshösten - - början av
oktober månad.Övrig höstingar av åren - september och
oktober månader.Västgötan (västgöten) - oktober och
november även i delar av
Söder om Göteborg.

Sjöns - decembars mittinaid.

Det fanns ju även andra oktoberperio-
den det sista
och den förra och tillsynslagningen i januari

inträffningar : oktober månad o.a.

I första halvan från Tid 1885 hade man ej
beantyd att det var denna oktober som mest.

P-380-727

Naturmärken.

Visa på det en allmän regel
att jorden om viken inte skulle bilda
en eller beobetts förrän den blev
"vatten", d.v.s. torr och tynning härför.
Här visar ej äfven vad det var vatten.
Härla i! hos fol. Här visar ej att
viken hade uttorhet i denna härla,
var detta enda färden visar att man
var kunde boja viden längre
utan vatten än vittlig färden att
färda med och man sannatade ej
visar dessutom att man färdde sig
hos. Visen börske ju ejta världo.
Tills den är alde, men då var det
ingen här som sätta mäns tillstånd hem.
de sätta vägning med detta alde är
med en möjlighet med glänsning av

ACC. N.R. M. 10147:39

Tilliventjögs befintliga vall, vid hög
vatten är gjord av andra föreningar
de sista åren för det förestående vär-
ket. Det var en gung, vid sek-
lers bögar i lastbilsbana, som
fick för sig att han skulle ta
med i Trelleborgs verkan. Det byg-
rades bra, men man valde ej
att väta plastigt, men på den
matsfester och preste obarmhärtig
togs med den forna vallen. De
plasten blir man ej, heter det
i utvärdering och från den tiden
varvid det man har att få
bräne är ju inte längre om viken
som i Trelleborgs verkan och man
gjorde sedan den ej användes, att den
har blottat man den sittes i mindre

Verkan eller tider däromkring, (det
var inte vis förrän det var färdig
i Myckan år den gode Herden, sade
de gamla.)

Man gav också oft på vädertek-
nur under vintern. Vis det regnar
på Söder (den 16 okt), skall man
ga fram pia Smallas (d.v.s. i Tortia).
Det gav derhan för att jorden var
Myckeltyg för sättet varvis det muka
mellan hädde bildats ett mät av
spindelhår varv myggonlägger hade
lagt sig pia den blottade ike, som
var skulle besis. Regn i åttende ve-
kan var inte lugnigt, sistalet man
det fader och han oft pingstrregn för
man är oft därfor van att regn vid
tider inte vällkommat.

ACC. N.R M.10147:41.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Beskrivande beskrivning beteckning
hade man des särskilda märke
med goda förtjänster att förgå i la-
dan och på bländet. Den 1 juni var
släppedag, men det hänt även förr
liksom nu då fallet att man fick
slätta ut pedalen i hela trädgården
och sätta i aktuatorer var det en tid
för 1800-talets danslägg att släppa ut
många gräs plantor under marken
officiellt. Och den här dansen ut-
gjorde nu den, att man vid
detta gora avsätta rörelse på finger
och möjlighet. Oftast brukade man
följa de här man hade fått flera
varför komma omkring. De var
förlitliga och gott kunnat ha
väl gjort.

alans finas gära sätta förr
till dekot deo idet blev midsommare.
då de utslipptes i bete. Grönblad
måste sätta brudde horna röna ej
av bete, men det böjade hoda förr
tider mot utslippningen i bete.

Men hornafallen blommar
skall man taga till fiern, såde de
gärda och man harer förr hör
hona mötas. Så möts den (gi i
ac). Då läder hörna fått "gullia"
(blivit rödigt av färre) är detta min-
ne. Till att den är mönad till
hörd. Uppåändande av blodkring-
lyer och bronser var en saker
Tidens till att bröslättet tiden var
jämte. För intressant synes och häg-
gen blommar leder boken. Midsom-

ACC. N.R M.10147:43.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

mjölkkungen varit med och sista-
gen efter februet, då man hade
en illa flera nyanlade kon. Så
reflexen fanns man åtta år sedan.
Först sedan man hade hört göra
spela. Detta synskefélik var fin
fullständig. Samma va en förfärlig
kundet men det var härligt med den
takta ritet, som man hade röktes
och manade frammedan och längre
och dockat till och till i vissa röt.
Ständ. till och till i qualan. Eftersom
man omringat att de alda drottarna
började vora. Såd nu kild man vinn.
Den tiden morgonning varde förra-
nun och lövets intillgång enda va
den. Minne, ^{syn} särk var det värde min
ögonmärke han, vilket jag sena

med mer med värre kom och
mot föder med det böjade att
föda mot föst? Ryggraden
i övrigt en jämförbar tråklig
och en tydlig del det böjade li-
da men hästar kila vid samma
förläggning att det är mest vän-
ligt de komma till föderplats
och böjade att reda sina ben och
gångsätra varken drilla. Om
gården hette det i det minne.

Förste vecka komme han,
tvånde vecka gale han.

Örtens föret var lövete beroende
unge färglätt i september mi-
ndan bly i attalen mindre än
vifallningar runt, märkande att
winterhalvets här kommit.

Måndagsdagar.

Torsdagen fände vi här hem
på förfäder sin verksamhet. Denne
sed bröts vid nu klosternas
infördes, men, mäktigare nog, br.
behöll den äldre av omställa flings
och i viss mån ända till mitten
av 1800. Tills. Pj. Torsdagsafféren
var man sälunda pris för alla
gröne grönsaker, men på den sista
tiden sätts man vid detta men
som en tradition utan att vara
fördingen med dess egentliga inne-
börd! Måndagen på bröd i den
gamla tider, men detta hörde till
egentligen på dös männen, ja
synes icke blets annaphor feständes i
den föregående dagen, moren passande

ACC. N.R. M. 10147:46.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

för arbetet i dilig. kom och besökte
 mig de förra året och de återkomliga
 "Hoppatillagningarna" verklade i lördags
 torsdag, onsdag och fredag var anset
 da kom jag hem från dagar. På
 lördagen skulle allt sättas ihop,
 sommar, fästet hösten och vin.
 Den van orkhanat kl. 2 kom och
 i byggnaden som föreståde mig till
 att trotsa mot detta. Först ble
 dönd till båle en idiomman
 och bystämman. De föresätta
 giv man här had om de byggda di
 mänen är helt mörd, var talesit
 här i mänen grävda; fästet nu
 det förfaste frida med jättevärd
 man sig för att stinka i almanackan om
 mänen. Komme es "valla" ge pulnaten.

Under mycket låg man före
alltob ut bygning till åhlenskap.
Under Gunnar Olsses skulle sedan
langas och björnen slågas, men i
nedan skulle allt timmer bygg-
gas för att ha en fria hand fram
och framhösting. Ettan räckesog i
jordet alla de traditionella sederna
ripraga om vad som borde utgå-
va eller inte under mycket me-
dan.

Det hade många märkesda-
gor och det blev ~~det~~^{det} adjutor, ac-
tikel om alla dessa skulle anfö-
ras. Så en tid då man var han hade
bruket, attes tidskriftar eller radio som
man gav man sittet att få dessa bögar
och buntar sätta ut vad man är fallet.

ACC. N.R M. 10147:48.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kyrkstädagsne vore:

Januar den 1, 2, 4, 6, 11, 12 och 19.

Februari den 11, 16 och 17.

Mars - 1, 4, 14 och 15.

April - 15, 16 och 17.

Maj - 7, 15 och 18.

Juni - 6.

Juli - 16 och 21.

Augusti - 2 och 10.

September - 1 och 11.

Oktober - 6.

November - 18 och 19.

December - 6, 11 och 29.

Om dessa dagar hade man den
freställningen:

1. den som då blev syuk, hos gäst am
tingen svarade med händer eller och
blev det diken, aldrig;

2. Den som fäddes här en sida dag
är inte klänge, men om den lever
får den stora armod.
3. man med därför här sig lundin,
try om din mors, här det aldrig gott.
4. där bor man ej bege sig ut till
spis, try därför man antingen
välja sjölycka eller komma i ac-
mod i frammande land.
5. här en sida dag bor man ej
gå till sätta med mägor, try de
mestea man att färdas i mäder.
- Det fanns nog den som
provockade hägrin, men för de flesta
var det blott ett tåtelid på man
kunde skänka om att det mäste
vara en jordadslag med elefanter var
gramme. Eller man kunde även i sitt förfarande

ACC. N.R. M. 10147:50.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Allt "genväde" menas att man
 måste vänta hemme igen för att
 man kan den näst sista motiver-
 sande till på vinterhalvåret. Man hörde
 förr mycket tales om "genväde" och en
 förfarande är det en del personer, vil-
 ka givit ett pris för väntetiden och sedan
 fått pris för motiverandet i stället för
 röre. Men gamla männen där här inte
 alltid prisar för tiden. Röppa-hal-
 larna, liksom förfarande gultvällen,
 prisades som sätta högtidsmössa.
 Men priset gick denna sät flings
 tillbaka i en grå förtid.

Färinglädera kallade de gamla
 dagar till feständagern, den 7 januari.
 Men trots många försök att ändra
 namn, varmed manade sig i den onda
 minnen.

ACC. N.R. M. 10147:51.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gångjärne kommo dit som julgång
 där già julkalven eller julkalven bok
 förade juler i sitt ejmata hem
 ända till dess att tretonde dagar
 hade gått. Så dessa julgäster reser-
 vade man huset alla sängplat-
 ser, medan familjens egna säng-
 rumme lågga på golvet i den där
 utbredda julkalven. Under hela julen
 gick här dessa julgäster nästan heder
 ändas dagar. Ända med midsommar
 kom pallades för åmålarna och det
 där som ständigt var framställd i
 tröskor, pallades singlaöl. Här en
 gångbagen var gångar, löse allt det
 du hörde och så var den fröjdlig.
 Detta är julen slut.

Den facängledagen skulle man ej

Brugor med viss språk, tydlig
 finns beskriven i den olagda,
Ötrum kommers från Örgryte-
 jul och därför finns där julen. Ofta ha-
 de man sitt julmatas före den dagen
 och då fäktas där också det fina som
 både julen och vissa sabbat. Så hand-
 dagen skulle man annars föra ut
 julen. Det medtogs alltid de färgglada
 julbonaderna från vissa gläntor, särskilt
 julakor, julbukter, glöggmen och andra
 vinnader. Tidigt. Efter julen. Ställer och
 Anna till borte hade kommit med
 och dess källan undanpassats före vio-
 den. Till mesta jul. Juldekorationsmen
 barader osv. Kapsallades eller lades
 tillbaka och hämtades sedan till sin
 givna plats. Härstam, där de förvarades

Till dess att mästa jul kom, då de
åter togas fram på voro alltid sika
nya och sista matkonna för varje
de som gick. Efter Gründagen fik
man åttagi till det vadslagiga men
men det blev ju röta mörts med julk
mata. Som bruhade taga fat i den tiden.

Bärrarashapinda hällde man
fördagen till Grändedagsjul. Då hade
man fassat ihop hattagagnen allts
detom jul gick in och på denna din
dag skulle man mata ja de kosa
lärnade bens. Med flets god mä-
ninghet i matlagning kom busmadr
en nu det nu inte fin illa i mat-
vagn även ja den dragen utan fede ja
dine är koma föreställninga ja den tiden,
men man fik äta sny mäts bl det var ja Bärr
skok på dagarna.

Tillägg

ACC. N.R. M. 10147:54.

54

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kalldagen, den 18 januari. Rade
niu försöktur bemärkelse och man
hördde då ge allt för Kalldagen,
varav man inkomstet en del fyda
räende den kommande vinterdelen.
Det fanns här för nära tioemne
förråda flera personer med förmå-
net Röd, liksom många av våra
svenska kungar. Detta bland den
vanliga förtroden på Kalldagen
och nu hörde de mig för Kal-
ldagen.

Förstås: Kyrkodelsmissodagen den
2 februari. Röddes här för tillejnt,
men förrödes istället innan på den
mäntes följande söndagen. Så myn-
det sommardagen föregående lördagen röd-
sigt var även här det, men de gamla.

Kungsödagen, den 3 februari, fik
Herr Grimsöken man i gäng, ej
de bläck före förs. Dåhärigen
hade man i stället hells för-
valla vid den tiden.

Självdomarsom finns sedan gam-
mala med en stor matnat. Som
järra ägghåvor under en hel vecka.
Under den tiden var det vintens
hällest del med bild etc. Och
och synade bladmasken hells i Växjö.
Peter Katt (Peter Falander), den 22
februari. Härviden väderleken var ju
den dagarna ble den sedan i ej
vektor väst.

Marska, den 23 februari. På den da-
gen fanns bladmasken den här förra
och sedan fråtade del avsöd under som-

Grevskapet viser sig från
7 hundra dagar infaller den 28 februari
är vart gläde år. På den dagen
har Gläderna sedan gammalit
haft privilegium att sätta pris
där, men på skånska har det nog
intervallat rättet på frukt och grädde
fram de femtiovis åren sedan denna
är han februari månad 28 dagar
och de kann som görs är en
citan dag där är jämte pris för
jodliday offiser är vart gläde är
det att skattas till dess aktie för
att en person som var född den
28 februari hade sätta pris för
sitt nästkomma myntet på det myntet han

moder, sann andra minnen har
inte hörts.

Mars. Signatur från Borgs, den 9
mars var en gammal personal-
pedag. Han heter Hallb. den äldre.
Han blev det Hallb. 40 års ålder.
Han var gift med Anna af-
terås. Han var härför möga till
på väderlek den dagen för sedan
Herrat kom hos honom och sätter

Benediktina, den 21 mars. Han var
också till sin väderlek, om den
var för länge sedan, och därför not-
erade man intillmodet på den mindre
den följande vintern.

Västervik, den 28 mars. Skulle man
lägga sig i grytan kväll, d.v.s. att man kan
sovalla intill flickan, gryta, ligga där
frånvar sitt i vinter, detta det.

Festlunden och dess minnesdagar

April. På Sankt Wilhelmsdagen den 6 majnt gick den gamla Disfruna upp i sitt härliga blad. Hade viens vissa fräjd för böjan givit om man har nöje. Dessa Smålandsbygdar gick vänta in, om möjigt senare. Innan man gick utvärde sätte i gång med detta också sätta ut idéerna.

Verkstället förfördes för var rätten denna dag. Detta i slutet av 1800-talets första del allt mindre om verkstället menade viken, men under de tre förra århundradena (medan) följde man in i sitt förtorande denna tradition.

Han har emellertid fått gott
grunde fästa. Det verhölltes i
alder tid att tallängen under
döds alla rätter, fastän var
räppan har idagit sig stor
intresse bland lantbrukarna
och därför behållts längst.
Detta i dag är det ej på
personer med, vilka i likhet
med förfaderns ges förtjäva verksamh-
eten under vissa och sär-
del bruka även gott antekun-
gan härom i magistraten till
almamarken. Verhölltes nämnades
baktöring. Räppan hade 13 verkar
och 13:e verkan insjukade den 6 april
och då var det 12:e, 11:e, 10:e, 9:e ve-
renn o. s. v. till den gamla mid-

Pommesdagen var 6 juli. De gamla adalnärrna hade fina bröningar, men endast häradsmannen. Traditionen hade burkats i generationer efter generation sedan mäldis-
ga tider. I tronade värmen var vär-
nades vanligen i gungor och från
den trosa spaden häntde det ibland
att brötesidder där tog sin
tjänst. I allmänhet var det
dock lätt att hava sidder eftersom
man undrade kunde och alltid
varkona. Potatispatötningen skedde
i tronde och värme varkona. Kor-
net patöttes i spätte fäste varkona,
men en och annan lantbrukare
var fädd med detta att det redan
i hem byggde varkonan.

ACC. NR M. 10147:61.

Tributus, den 18 april, påbörjades för
 som den första som markeras.
 Man haddar di mänga fästet
 och födninga både med an-
 seende på väderlek och i öv-
 rigt, men det mest av dessa
 fäster och födor ha folk mids.
 Tidernas kom. Annat gärna
 mycket av det gamla i tradition
 gick i grav röret det gamla
 plätte. Som levde på 1800-talet
 och dög vid dess slut eller vid
 tiden födninga fästet hiffel. Detta
 gick va väl förtrogen med den
 gamla almanackan och mina
 hade över läst myckel till den
 ja det fanns även personer som
 häntade almanackan så grundigt,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N.R. M. 10147:62.

hos de kunde återgåva dess jämna
vill utantill. Så var fortfarande
Pee med August i flängen, Lala
big. Hör. Min han kom till
Randhultsbyn i Prästbyg för att
hämta frost och Randhults brudade
divaande bokhällar. J. C. Johans
som nörsiga bonde vad dage
hette. Som det var nog eller ne
Jan. Gripssöderby eller ej, vittnar
igårndbild det var s.s.v. August
eller inte var det styfbrig. Han
kunde ej beständigt sätta på
de flänsfulla frägorna, även om
de varerade och förochit eng
damer skallade.

Georgius eller J.B. Bonnadsagen
den 23 april var och en mästerbyg,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I Berga grunda medeltidskyrka
har stod en träbild från medelt
tiden, som föreställde Sankt Birger.
Den kan man se i dag den
stora vägen intill detta kyrkan finns
över här under den katolska
kyrkan. Iä Tore- och Tycho Thottas äreorna i jorden.
Balboagymnasiet invigdes den 30
april, här ellers sätts bil av riket och
byggnaden i hörnet med Rådhuset
uppfördes för besyg och muller och
där samlades lärjungarna för att
vara sig under Råvallens lopp.
Dansk-Litaumajeldarna hade till
uppvisning att rulla troll och
andra munda visor för avstånd,
enligt den gamla folktroen. Nu
i dag kan man få se majelde

ACC. N.R M. 10147:64.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Första gång är det förfäder som
välkänt, men man intågat
inte hänter den sanna förfäder
som av dessen skäl. Det är egent-
ligen blott en del med vikt bakti-
om förfäder upptagna sig, van-
ligt man lägger till att vi bild-
at här hämmar det sanna rha.

May. Sedan minnes rida har
man fått den i morgon sätta om
en slags förtäckning, fastän den
ärla man varit utsett för sätta om
är fallet. Da skulle man
det morgon i beret och man är
da mycket dopp till jordhoden, man
var en av de bäst utseende, ja han
var mest framstående förfäder i ort.
Det var här förfäder att bunden skulle

För den dag som fäste sär är det
sär uta på åkern och åta mat
som tillbringar av hans fruens
eller någon annan person. Och end
annan skulle han då åta av
fullbördet vilket för detta ändamål
hade försedd till den dagen. Här
hände det inte alltid att jorden
var tydlig för beaktsning med
åker, för fulltjöt för viken som
den fästa morgonen man nu
vakt i alla fall inte från den
huvudomman regler utan beses
sig ut för att äga sig en litig
marken även om det hela bete
blev försäkrat skatt, man hade
dock begjott denna vägens för
en ~~dag~~ förfat försäkring vid sitt

ACC. N.R. M. 10147:66.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

alltid varit bruklig och detta
var ju huvudsakligen det är möj-
ligt att man har sitt i sista
de minsta betydelse för det kon-
trakterat också bruk. Källan att ju
är brödet från den signade jul-
kragtiden och detta skulle nu
medföra att man betydelse återför
julutiden.

Förstör Vallonens äppelkaka
Varifrån julkakor kallats harde
man har traditionen kring Vall-
onenäppelkakorna hos äldermannen.
Dessa kallas det bystämpta hos
honom, där en del del angelagen
heter enan bygn inför den kon-
trakterade vären och framrader
av handskeden och diktuspositionen

Vissa munder där jag möjligst höga
klän hade jag fört möjligt gärna
mönt i den gamla byn och
de gamla gubbarna deltagit alltivas
ville i det nuvarande man och
de fester som fastalas. Hinner
jäck inte längre sätta munking och
vika omvänt på sätet i tappan och
faller, och så sitter stulle uppförda
ordentligt under den stundande bete.
Tiden, uppförda stulle ska med
vallbyggen, är brukspuren och smälten.
Tid för utläggningen bestämmes
o.s.m. efter etablissemans plus biöd
alderenommen vid "Ballværmisregille"
och han spenderade då fristadt
en mat och dryck fram mot holl.
Den gjorde hämmivet sin verkan

ACC. N.R M. 10147:68.

och där blev gläningar också hörda, men minsta tråk med
gläningar hördes dock inte av
detta sammanhang. Maggilles
var särskilt vanlig vid den
spanska Tidens Folk, som sakna-
de des, men det är idag bygg-
hälles i början av 1860-talets i sam-
band med låga skifteas genom-
förande upptäcktes. I den och annan
tid har det i Bladåring, Görups socken,
& Kolvarp, Rydholms socken m.fl.
har man av dem antändringar
vishällis sin bystämma och för-
står magille under alla de gamla
men även sedan dess och det pro-
figa året, att faran kommer att
vara det hänt denna en längre tid

framt

Korsnässan, den 3 maj, hade man
sin respekt för Alm földe mycket
om "Körnaböse färka" och var den
höjd, földe det inte gott för vi-
ren och vegetationen. Men det var
mer värre än vad man trodde
med vildmarkens vid Korsnässan.
På Moriksdagen skulle mordas
fjöt utörs, så gick man bra nu.
Röder och svartbäckar var hästern
man föttrade de gamla. På Ge-
gårdens földe var man inte sätta po-
tatis, ej heller i Skogsvinterns ögon-
blick, ty da bleva de skogslupna.
Men i friluftsgårdens sängbädd var
det därför att detta potatis, som de
kunskade en god och goda gröning.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Här fråg jag om jag Olof
Nahka, heter det i det gamla
ordspel. Under den gamla tiden
vinnan var det vanligt inte förr sällan
att fråg jag om jag har kom den
dagen åtta miljöer färdiga än i den
nya. Det hänt dock under os
sa är, då sommaren varit varm,
att Olof där runt om Nahka.

På Skolmidagar skulle linet sätta
sig ner för den längre och kraftigare
Utanom var lördag, d.v.s. att det
si var bra att få kom pris det
det på Bedadagen s.s.s.

Urban, Wilhelmina och Teda,
de tre sista sommaren leda.

Med detta uttryck menades att
vaderleken under den här pris varandra

ACC. NR M. 10147:71.

följande dagar skulle bliva en
praktiskt litet hela den efterföl-
jande sommaren.

Juni. Om Dassus och Bonifa-
tius hade fort vader var man
ordrig för årets gröt, men fish
man treng vid den tiden var det
väljänt för vittligater.

Körtiga mäktedagar. Fastän kom-
mer fram det hela i jultrossen med-
tan gub och flick, fastän den
på grund av Gästhemimens stif-
tande kommed mig att aldrig fö-
rra i den här. För de gam-
la medjöde fastän en radikal an-
förändring av livsföringen i mat
och dryck och den varade ända
till präktdagens morgon, di-

man tog sig fram genom att
åta de fina sista dagarna m.m.
som tilltäckte hems. Grubben med
fina traditionella seder från gam-
mal tid. I fasian gick man
inte åta hela men i stället åt
man rörliga med tungt och
den tiden det är nu fångade
som man beröllade dessa resten-
ticer. Gastagen var på egentliga
vis som utgjorde mot den
eller den andra tröste mot dess
bedrägligheter.

Palmsonday gick man ut
till en välstående elle-bruker och
med hon kvarstas till en bruket.
Som sedan gickes för bordet i
hemmet. Tidigare uppmärksammade

redan då böjar sig ut på de
stille nätgårdar sittning för palmer
som de har i Österländska kyrk-
orna därfor är i dag en slags salz.
Träd för Grabnässet och de sista
na skrämma palmer. På Grabnäs
dag var det som Jesus sade i
Tessaloniken att jöder förfölje ho-
gon med det stora krossa
av Grabnässet och här är vissa
jöre komma. Detta sätter i koden
hos man för ringa palmer, men
under undelkoden, de visst hand
var skräckslag, hos man kom
mitt ur den idén, att i stället
använda sig av salgsprocessen och
är i dag man man för de hem-
lös i sätter inkretes de myrads

ACC. N.R. M. 10147:74

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag hörde till Palmesöndagen
 Det är månadsdags vad gäller
 Seder Anna Maria Schellens förfinge
 Blant vist folk.

Först Hemmelsöndagen (hille
 Frost) var den första medeldagen.
 Då skulle ~~alla~~^{minna}, trotsa sivat
 Som varna klocka, besöka sig ut
 Till gatan eller manaste på tisdagen
 För att mata Halltököns medlar
 Sålur in dess feter, men också man
 Grisk om den dagen, var grisk
 Som en gissar god löshylsa under
 Hela den kommande sommaren.
 Finget hängföring arnas tid,
 As den högsta som sommar
 Under den allra värsta delen
 Av året. Iché undertecknade härvid

ACC. N.R M.10147:75

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

detta från sa minne föllosp i m
med denna högstd. "Ringstrecka
tackar mi" sade de gamla, och de
varo aldrig glada för regn med den
na högstd. Då dock vinterkälket hade
man en del råd för att få ringst.
dagens oron.

Trefaldighetsfirsdagen var
höga värden som denna fir-
dag över hällades på hulte kvarn.
Mona var klädd i röd m
de gryns i Mycket. Si nekk
ha man en finn skål av
vitt egg. Varje denna midsom.
stal på den dagen hämtas jay
ej från bland allmogen hällades
Trefaldigheten för Triumfatis. Den
gräsmatta beläckade man om han

en gång var i Eli och Järville
i Borbys. Dåvarande biskop från
Malmö. "Pläntor får lov att hitta
all gods med hand ur han att bilda
i dag, för detta kom vi i gälva
Trinitatis; personade Kristus,
som var himmel menade, att
det fanns den sista tiden var man
med om hand givit än annan.

Den gode Herden fördag
Kom vanligvis under senare de-
tun or ägret minad. Det blir
inte mig finna det ha fäktat
om den gode Herden i Nordan, sa-
de gurka. Senna fördag var en
glädjens dag och dinner för hög-
misstpredikan förra kvällen hopp och
förlusten var den uppståndne Kristus.

Göteborgs Boner var läremot
för rannsakningars dag och di
utlades från Predikopolen den all-
mäniga Tiden för denna dag. De
gavtta en om försdag a dat der
Systepta Boner, dämed menante att
jag försdag finklara det i mytan
om syster Boner.

Juli. 5' bågan av juli minnade
punktad man mögnes för Rums-
mästarka Boners infäll den
10 och en större Fortifikation
den tiden kallades Rumsmaßteffir.
Ka. Under senare delen av må-
naden komme punktumrörverken,
som inledes med Lasa den 19 och
avslutat med Kristina den 24 det
märgia mämtt gäi denna verka

var "presseverkan", när den mästan
 aldrig sätta fel att det var några
 tillstånd för vissa dagar och ibland
 under hela dag. Det är väl nog,
 just nuvarande tid för hela året, som
 man kika, på dingsdagar om vad
 fejden som just handlade framför
 verkan och man undrar om han
 eller hon kan ha sin mamma
 dag under den verkan, sällan sit-
 ter färgen eller ej Rögnade det
 på Martedagen, så den förmiddagen
 den förra. Man kan inte mata
 hästarna sitt vatten i humlegårdar
 med människor närliggande. På Jönköping
 har man också sina gamla mä-
 nner och röda dagar.

Efter Söndagen infäll den 27

jula. Regnade det för den dagen, blev
det sedan regn i för perioden efter-
åt, sätta sig det gamla väderläskma-
net. På Gustavsdagen fisk man
över att sätta fälgar ut bidden om
morgonen, idt vish att annan
bl. I hällad för synsövare och det
spikteats ville ringa ha. Den dagen
fisk man intill helle. Den åt-
tårsdag, ej ärt mil regnade och
söndag, hunde hella det kom-
mande året. Ofta man sätta infill
den 29 jula. Då var det Tomtebr
prosthus och heller och man lä-
kte om "Ola kosh" och "Ola ky
ky". Då prast den förra ring
väggen sin fröskedes blek med

ACC. NR M. 10147:80.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jättegåta. Jag togan och nu man
 gör förra gången. Då ritat med
 detta noteböck. Hattade man des
 att ringa för Olle. Nu ringa de
 för Olle. Jag sit, sade man i
 grannsakorna, nu man byggna
 de till slagnas monoton. Tills
 här är förl vid Alnarpssättigen.
 Det här har jag varit en Alnarp.
 Mutt har i Finland, minna
 på lokalisat till sista i
 Uppordning härad, värest Alnarp.
 Minns man ännu firas med sön
 Höglundskvarn. Blivit medellider av
 det här kyrka hörde här i Finland.
 Vilda tristaffare sätta ut härlig
 jämställande. De dag. En del
 av dem blevo my förfäda vid

reformationskoden och andra län-
gden fram, då 1800-talets rörelser var
dels västra friende. Träts det för-
mera det dock åt Söderländska selen.
Pås kvarn i de Smålandskra
Myrkorna och man ^{kan} här av stora
det man i dessa fiskarvlingar
under medeltiden har dyrkt. Det
som sätter dagsdels heliga.

Vilken: Petri Ring till Peters
Ring var en rymhet från de gamla
fällda. Nämnes härom han dock
fallit ut märket. Rasmusa
infäll den 10. Då var Lärover-
singen i vanliga fall mögen till
skräck. På den dagen brukade man
finna för frista ungdomen engar upp my-
galis. men sedan gick det ej i

ACC. N.R. M. 10147:82.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Detta verkar effektivt, innan man
slagit in utgångspunkten för sista del
medborgaren. Man hade månadsigen
ingen följd, notatid sätta sig förrän i bör-
jan av 1860-talet. Det andre lä-
randet intäffade den 15 augusti
och framföljande dag var det Borgm.
all. "Högmo" vad det i dagligt
tal har använta namnet fra-
derna matematikern. Det där da-
gen misstänkte plattan var en oval.
Ned, ty annars kunde Borgm.
sitt valda i bynbyttas på se-
tan vad det omöjligt att syna
hurvar varsa häne. Om det
blev regn på Babylonens dagar, så
blev det vist framvisningsmåla för
söderföreningen under det året.

ACC. NR. M. 10147:83.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

September. Kvin. Kronprinsessan
varlo sju Värnamo hästmark.
med. Till denna marshud Simon
made gath från vitt styrda brak.
Pår och mörkning affare uppgjor
des åren här förflyttade sittel. Åtta
beställdt olika flagg varav en hand
bank från framnämnde brak.
och dessna var skulle erbjutas
pål. oft. beredas gör juster. Kron.
marshud i Värnamo de
gammala brak myntas att beställa
en Kronmässpe marshud i Åttona
var och de behövda flagg, upptalat
och affare man där brak
gjort. Åttona vid Kronmässpe
var och är belägen civil för den
efterföljande hästens område.

Unde mest brukande var gräfslän-
de i. Många infall i detta är
minnes. Då hette det Lyngby
ristmästare och det begär man
sig överlades från olika till
t. Hösten däp p.m. Gunnar
Michelssons mäster förflyttade sin
biskop till Göteborg och
dessa sätter sig runnen före.
I början av 1900-talets första
decenni mästrade sin Graahel
av form och målade också sedan slab.
Teckningarna i början av 1920.
Talat uppiför sin verksamhet med
regelmässiga hämtningar och
skickas för varje turha samt
ofta anmodandes av entomologer ja
biologer att mästadera blivit

alts minne och minne och han
med denne rörelsen att förläta
och ha märkandena hans
föloras sitt betydelse för kreatur-
saffären. Redan nu har flesta
av de fina i världen ökta denna
tro��tina uppfattat sitt grann
och dess inta regn med vacker
folk till det till dem som man
finns. Stockholmssamman var en hög
tid som kom i slutet av sep-
tember men färdades och ficas allt
förförande den första söndagen
af årets månad. Maniga sidsilda
mötningar ha dock inte prota-
gits vid denne minnes högtid
Sed är ju längre mellan minnen
men och ju längre vägrar förföring om

inrättades av en helgdag för
höster man har nog fått sig.
En hygglig högtidsdag vid denna
tider före och följs till
en dag månads före eller efter
påsk. Ni på sätet blev det stör-
re helgdagar i tider och de
arbetssäntällda fingo en välbehov-
lig vila.

Öster, Skånes gamla man-
ner skrämdes och de första
de borden sitt fastlåt, en ko
gick omkring fastlåt. Var de
regnar då Hallus (den 16), shall
man på komma då Hallus d.s.
i torka. Kommanden blev i maj
skrämd under den följande året.

Arenda, den 24 österas försade

Förverkan och detta var en månadsdag för Björnstöfvelter. Som
i 1840-talets dag sätta man invasor
många ungdomar på den dagen
återvändande till sina hem efter
dörfest, eller halvdjärling. Björnst
hos främling handbukhave i bygden.
Förverkan var det Björnare folket
beredde på denna tid festen
med sig ungdomen av de olika
vara sig med blader och bladon
för den kommande vintern satt
tills bladet på släktlingar, vänner
och bekanta i omgivningen. Förverkan
varid sätta denne folket sin
villaner för ungdomar, som där
bad släckning vid matkvala
i Örnsköldsvik. De röde det eftersom

ACC. N.R. M. 10147:88.

rörigt här mellan ständer för
matkunder och i hörningens af-
fälle sätta som den galana bok
i kafféerna. Blingsa. Skaha ooo
och därför är det komma att my-
tigare förtids förvarade planter
är det för blingsa. Främst
därför är just grundlägg, att
det skall ha blad man
vill ha. Wallsparranans och de flö-
sta frängorna hade framme i
blingsens blaspalada. Men de
Wallsparranans engdonana höjde
var de behövde sätta sällskaps
eller behövda sätta med varanda.
Då givit var att enda diligens
mögen offrade de ringar utom, och
var komma de tillfalla hemma.

ACC. N.R M. 10147:89.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Männen lika snygga som de
som var med och begivna sig i sitt
fall i hushållens.

November. Hellmannsasen infaller
den första november. Major Algot
Sjöström har nu gjort sitt numera på
detta land, men det han inte
kunnen göra om man i alla fall får
hemma dog mer eller mindre eg-
entligen primitivt av de härliga jätte-
groparna. Major allmän-
sparsmycketing i likhet med vad
som dog ham i de katalyska
länderna. Jie komme dock inte
hur den gick till stället här nu
dog sedan den infördes här.

Bruces oldskrivningar, den 6 novem-
ber finns dock inte här på land-

ACC. N.R. M. 10147:90.

bogda i gamma omfattning
som i staden. Hjältehommans
minne har dock vid olika
tillfällen finnes även han och
stod hos Fredrik August af Greville
från 1798.

Mjölnsbränd med Mästers
gas har dock varit traditionell
hos städerna. Detta har dock söder
grannlandskap. Finne till.

Han hörde bröder, kom
mer jultid att glasla, så det gick
mållt märke om viden utan den da-
gen. En annan månads fyrdag.

Han står hos Halla kyrkorummet,
lägger den man som Clas fjärde.
Sed han földe en hämpe mitten
var det av den vid Andersmisse.

December. I sätter av november
eller början av december har ad-
vertis ingått och är nu man
inne i ejalva julmånaden. Med
Luna hade julen kommit ännu
nämndes och efter den dagen upptogs
julstötet på allvar. Ena fjärde
är gammalt, men likt förra
tillbaka åtghilligt för 1800-talets
jag att återupptas, i my form
jag minns 28 är tillbaka.
Dessutom hälls jäs för att
vara dock längsta mäte. I en
grä fjärdedel gick man längre
över i den matt jag att in-
ränta vad som snille det föl-
jande året komme att hänta.
Ena hället - det flaggs behöv. förs

Till kaffet av Lucia, man har
gjich enkla med den kaffebriket.
Tomasdagen fik singen "Kungs-
gåming" och singa kommersial
skalde du varar a gång och singa
Krona fik malla här den dagen
Tid han den efterlängtade giften
med sina många högtidigheter
och festar. Hyllestet Peter
dicto platt dag och den för
naha sig för den dagen behö-
ver inte haka sig till en ginge
under det dict, par de gävula.
Man sade för att man bor-
de vara lika budbruket som al-
mankonst och kosa vad som där
i rader vänt efter Hyllestet. Och med
finansiering till de öden avslutat detta gne-